

Korte studies in Mattheüs (20)

De Zoon van David

In deze studie gaan we Mattheüs 22:41-46 bestuderen. Dit is in aansluiting op de vorige studie. De inhoud van dit vraaggesprek van de Heere met de Farizeeën is bedoeld om deze laatste groep tot het inzicht te brengen dat de Christus méér is dan de Zoon van David alleen. Hij probeert hen tot een belijdenis te brengen zoals die van Simon Petrus:

'En Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus de Zoon van de levende God.' (Mat. 16:15).

De Christus is niet alleen de Zoon van David, Hij is ook de Zoon van de levende God. Jozef, de man van Maria was ook de Zoon van David, zoals we in de vorige studie hebben gezien. Maar hij was niet de Messias. Vele anderen uit de stam van Juda konden hun geslachtsregister herleiden tot op David. Dat maakte hen ook zonen en dochters van David. Maar dat was niet voldoende om de Messias te zijn. Hij moest ook de Zoon van de levende God zijn, naar de belijdenis van Simon Petrus. En daar gaat Mattheüs 22:41-46 over.

De Heere had net een vraaggesprek met de Sadduceeën achter de rug over de opstanding (Mat. 22:23-33). Hij stopte de mond van de kritische Sadduceeën zo zeer dat de menigte er versteld van stond.

Zijn gesprek met de Farizeeën was van iets andere aard. De Farizeeën hadden geen enkel probleem met het feit en de leer van de opstanding. Wat voor hun een barrière was, was de aard van de Messias. Zij konden niet geloven dat Hij de Zoon van God moest zijn. Inmiddels hadden ze wel begrepen dat de Heere Jezus die claim deed: dat Hij niet alleen de Zoon van David was, maar ook de Zoon van God, zoals dit bij Zijn geboorte al was aangekondigd. De engel had immers tot Maria gesproken:

'En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God de Heere zal Hem de troon van Zijn vader David geven.' (Luk. 1:31, 32).

Zie je hoe de Heere hier in één vers de Zoon van God (de Allerhoogste) en de Zoon van David wordt genoemd? De troon is inmiddels van 'Zijn vader David', dus is Hijzelf de Zoon van David.

Dat iemand zich de Zoon van David noemde was geen enkel probleem. Maar dat Jezus beled dat Hij de Zoon van God was, hinderde de Farizeeën enorm; dat was de hoofdreden waarom zij Hem wilden doden.

Over dit probleem gaat het vraaggesprek tussen de Heere en de Farizeeën in Mattheüs 22. De eerste vraag die Hij hen stelde was wiens Zoon zij dachten dat de Messias zou zijn, als Hij komen zou. Hierover bestond bij hen geen enkele onduidelijkheid:

'Davids Zoon'. (Mat. 22:41).

Maar dan stelt de Heere hen een andere vraag. Hij legt hun een moeilijkheid voor uit de Schriften van Israël, namelijk uit Psalm 110. Het was een vraag waar niemand een antwoord op had en daarna durfde Hem verder niemand meer een (kritische) vraag te stellen. Ook de Farizeeën moesten verder de hand op de mond leggen. Helaas, zou ik zeggen. Hadden zij de belijdenis van Petrus nu maar nagesproken! Hadden zij Hem nu maar als de Zoon van David én de Zoon van de levende God erkend. Maar ze bleven in hun ontkenning volharden.

De vraag die de Heere hen stelde was de volgende:

'Hoe kan David Hem dan in de geest¹ Zijn Heere noemen, als hij zegt: De Heere heeft gezegd tegen Mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten.' (Mat. 22:44).

Dit is een citaat van Psalm 110:1. De redenering is hier als volgt. David is de schrijver van de Psalm. 'Mijn Heere' dat is, mijn *kurios*, is de Messias. De HEERE, de God van het verbond, spreekt tot de Heere van David: 'Zit aan Mijn rechterhand...'

De Farizeeën erkenden, terecht, volmondig dat de Messias de Zoon van koning David moest zijn. Maar deze zelfde koning David noemde zijn eigen Zoon dus zijn *kurios*! Zijn Heer en Meester en dus feitelijk Zijn God.

De Farizeeën hebben de vraag begrepen. Zij gaven er alleen geen antwoord op. Zij begrepen de implicaties van het antwoord dat zij zouden moeten geven.

De Messias was niet alleen de Zoon van David. Hij is ook de Wortel van David. Het huis van David is de plant, die uit deze Wortel is voortgekomen. Hij is dus ook de Oorsprong van het huis van David. Hij is de God van David.

*'Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de **Wortel** van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.'* (Opb. 5:5).

*'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om bij u van deze dingen te getuigen: Ik ben de **Wortel** en het **Nageslacht** van David, de blinkende Morgenster.'* (Opb. 22:16)

¹ Letterlijk: 'in geest'